

Már év közben elhatároztuk, hogy a Mecsek Rallye-n nem a megszokott autóval megyünk. Kazincbarcika után kerestük meg Hering Gyulát, aki örömmel adta kölcsön R3-as Hondáját a pécsi versenyre. A kapcsolat nem új, hiszen Asi idén tavasszal már tesztelte az autót, segített Hering Gyulának az ideális beállítások megtalálásában. A verseny előtt egy héttel, egy újabb teszten sikerült a beállításokat véglegesíteni.

Asi - „Nagyon jó autót kaptunk Hering Gyulától, aminek a felkészítése és a szervizelése is kifogástalan volt, amiért köszönet Budai Bélának és csapatának. Régóta szerettem volna kipróbálni egy ilyen autót, és a Mecsek Rallye, ahol már tét nélkül autózhattunk kitűnő alkalom volt erre. Persze a tét nélküli autózás nem azt jelenti, hogy nem próbáltam meg a lehető legtöbbet kihozni az autóból. Megpróbáltam! - most ennyire futotta. Jó beállításokat találtunk a verseny előtti teszten, és a verseny folyamán csak egészen apróságokon változtattunk.”

Jó kis verseny volt az idei Mecsek Rallye, jobb, mint amire számítottunk, és még az idő is kiment. - eltekintve a hidegtől és a szombat délelőtti csöpörgéstől. Mondjuk, péntek reggel az a hat órai adminisztratív átvétel úgy hiányzott, mint búvárnak az erdőtűz, de megcsináltuk, az is megvolt. A prologon este fél nyolckor kellett elrajtolnunk.

Asi - „Kicsit furcsa volt a gumik között szlalomozni ezzel az autóval, szokatlan volt, hogy a szűk fordulókból nem tudtam úgy elmenni, mint a Mitsubishivel, és talán ezért az időm sem volt valami jó. Vigasztalt a tudat, hogy az autót nem úgy állítottuk be, hogy szlalomra legyen ideális.”

Péntekkel ellentétben, szombaton nem kellett korán kelni, azaz pontosabban a versenyzők aludhattak, de a szervizcsapatok már reggel hétkor a sátrakat állították a Pécs Pláza parkolójában. Az idő nagyon esőre állt, de legmegbízhatóbb időjósunk csak egészen minimális csapadékot mondott. A kis eső meg nem eső ugyebár, így maradt az alapverzió, azaz puha, de száraz aszfaltra való gumik kerültek a melegítőpaplanokba.”

Asi - „Száraz aszfaltra való gumikkal mentünk ki a szervizparkból és mint kiderült jól döntöttünk, az első gyorsasági is már csak foltokban volt vizes, a másik kettő pedig teljesen száraz volt. Az autó nagyon jól viselkedett, főleg a tempós hosszú kanyarokban tudtam vele igazán gyorsan menni. Előzetesen arra számítottam, hogy kilométerenként egy másodperc körüli lesz a hátrányunk a mezőny elejéhez képest, és ez beigazolódt. Az első körben a Mecsekpölöske - Alsómocsolád szakasz sikerült a legjobban, ott mindössze 0,76 másodpercet kaptunk kilométerenként a szakasz győztesétől, Bútor Robitól. A második körben sikerült tartanunk a lépést az első tizzel, miközben az autó továbbra is jelesre vizsgázott.”

Az történt, amire számítottunk. Asiék a tizedik hely környékén robogtak, és az előttük lévők mindössze pár másodpercre voltak, azaz a cél - benne lenni az első tízben - egyáltalán nem tűnt elérhetőnek. A hatodik gyors után már csak az abszolút helyezés volt kérdéses, mert az A csoportos autók és a kategóriatársak is percekkel lemaradtak, vagy kiestek.

Asi - „Kicsit tartottam az esti szakaszoktól, mert a lámpasorunkat ismételten nem sikerült tökéletesen beállítanunk. Úgy látszik nekünk ez a gyenge pontunk, de nem adom fel, jövőre összerakjuk a tuti lámpasort. A félelmeim a lámpasorral kapcsolatban beigazolódtak, a hosszú gyorsan 15 másodpercet rontottam sötétben, és ez sok. Normális esetben egy ilyen szakaszon maximum 4-5 másodperc lehetne a különbség, vagy még annyi sem.”

Ezen a napon történt más is, ami nem kapcsolódik feltétlenül a versenyhez, de úgy érezzük, hogy beszélni kell róla. Mindkét hosszú gyorsaságin, az 5. és 8. szakaszon, valahol az orfői elágazó és Remeterét között megdobálták Asi autóját. Mindezt egy, a versenyen dolgozó biztonsági ember jelenlétében, annak szeme láttára. Nem tudom mit lehet erre mondani és nem tudom, hogy miért van erre szükség. Nem hiszek abban, hogy a személyes ellentétek rendezésének, vagy az unszimpatia kifejezésének ez lenne a legjobb módja. Úgy gondolom, hogy az az „ember”, aki ezt megteszi az nem tudja, hogy egy 1,2 tonnás, 150-el száguldó versenyautó mire képes, ha irányíthatatlanná válik. Szeretném megkérdezni tőletek, ti nagyon bátrak! Mi van, ha meghal valaki?

Asi - „Összességében jól sikerült az első napunk, remélem a holnapi két gyorsaságin tudunk még gyorsulni, és beférünk az abszolút tízbe.”

Vasárnap délelőtt ugyanaz az idő fogadta a mezőnyt a reggeli szervizben, mint előző nap. Szerencsére most sem esett, így izgalmat csak a Honda néha-néha kihagyó gyújtása okozott, ami szerencsére nem jelentett igazi problémát. Az év utolsó versenyén az abszolút 9. helyen végeztünk.

Asi - „Két gyorsasági volt a vasárnapi programban, amiből a második szakasz, az Abaliget - Árpádtető nagyon feküdt nekem és az autónak egyaránt. Egy abszolút 8. idővel zártuk a versenyt, és ezen a szakaszon voltunk a legközelebb a győzteshez, a különbség 0,44 másodperc kilométerenként. Köszönöm mindenkinek ezt a remek hétvégét.”

2010-10-21